

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΝ
ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Β'. ποῖον θ' ἀποδόσῃ ἡ νέα διαχείρισσις τῆς
Υπὸ: ἀμείψασαι περὶ τῆς καταστά-
σεως τοῦ Κράτους τὸ πρῶτον διὰ

σεως των πλὴ θῆναι φορολογικὴν κατα-
τάξιν. Σήμερον δὲ διατυπώσαμεν τὰ
πρακτικὰ συμπεράσματα εἰς τὰ ὅποια
κατέληξεν ὁσον ἀφορᾷ τὴν ἐργασίαν
ἡμῶν, καθ' ἡμῶν τὴν ἀποστολήν, πρέπει να
γινῇ δια τὴν διαφωτισμὸν τοῦ φορο-
λογικοῦ καὶ συστήματος.

Ποτέιν εν πρώτοις να γίνη ή εξέταση των εσόδων του Κράτους εκ των παρ αυτού ενεργουμένων υπηρεσιών προς εξυπηρέτησιν του Κοινού (servitium publicum). Αι υπηρεσίαι αυτές ποτέν εν απολύτως να άντνούν τα πρότερον οργανασμούς, ως συνιδιών, εν μέρει, με τους Σ. Ε. Κ. εν μέρει δόδοι άντιγύς ο λαοετανομας χρόνος ή ή ευχαρία δια να μελετήσων επισταμενης την καταστάσιν των ίνα αποβλήσων, εάν δεν δια ήτο ίσως συμφωρότερον, λαμβανόμενης διά όλην της σημερινής γενεάς μας οικονομικής καταστάσεως, αι κρατικάς όπται επιχειρήσεις να προσφορήσων τον προτύποισιν και με σχετικόν κέρδος. Ομοιωμένης μετά τας άλλας υπηρεσίας, ήτοι με τας άλλες είνε πάσαις άμφιβολίας δια πρόκει να καταστάνουν αύταρξείς.

Λειτουργήσων όσον εν εξετασόμεν

[illegible]

— προς πλουσιότατον άρχοντα. Τα μέλη, χωρίς να λαμβάνονται ύπ' όψην ούτε αί ανάγκες του κατανάλωτου, ούτε αί ζωτικά συμφέροντα του Έμπορίου καί της Βιομηχανίας.

Πρέπει να λάβωμεν ύπ' όψην καί η κατά τή τελευταία έτη παρατηρηθείσα

[illegible]

δημιουργούν βιομηχανιών. Τὸ σμπέρο
ποι εἶνε διὰ μέγα μέρος τὸ ἐθνικὸν
μας πλοῦτον ἔχει ἐκτενὴν βιομηχα-
νικὰς ἐπιχειρήσεις, αἱτινες δὲν ἔχουσι
τὰ μέσα να συναρκοφθοῖσι, μὲ τὰ προϊόν-
τα των, τὰ ἔξωθεν ἀγοράς καὶ δὲν δι-
κνύονται να ἐξελθῶσι ἐκ τῆς πατρί-
δος, ἀλλὰ ἀπὸ αὐτῶν εἰς τὰ περὶ ἡμᾶς
πεδῖον τῆς ἑσχατοῦ καταναλώσεως. Ἡ
πρᾶσις τῶν δημιουργημάτων βιομη-
χανῶν μας ἐπαυλάται ἀπ' ἑνὸς μῆ-
νι, διότι εἶνε δυνατόν να συντελεθῇ εἰς τὸν
περιορισμὸν τῆς εἰσαγωγῆς καὶ καλλι-
τεροῖσι, κατὰ συνέπειαν, τὸν εὐπορισμὸν
μας ἰσοζυγίου, ἀπ' ἑτέρου δὲ διότι ἡ
ἐπαρξὴ τῶν ἐλαττωμάτων κατὰ πόλιν
κινδύνου τῆς ἀερίας, τῆς ὁποίας τεύε-
ται καὶ ὁικονομικῆς ἐπιστήμης, ἐπὶ ἑκά-
στοις συνειρηθεῖς εἰς τὰ ἄμυστα βλά-
βανόσης τῆς οἰκονομικῆς αὐτοῦ ἀν-
τήρ, διότι μόνον τὸ καθαρόν ἐλδοθὲν
τὸ φορολογουμένον ἀναπαριστᾷ τὸ
πραγματικόν τὸν δινημέριον.

Ἐκτός τούτου δὲ φέρουσι εἰς τὸν καθ-
ρὸν τὸν ποσὸν ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς παρα-
γῶν τῆς βιοτῆς ἰδιαιτέρως ὀφθαίει εἰς τὴν
ἐντατικὴν καὶ ἐκτενιστικὴν καλλιέργει-
αν, ἥτις ἀπαιτεῖ διὰθεῖν κεφαλόν, ὅ-
νις ὁ φέρουσι ἐπὶ τὸ ἀκαθάριστον ἐλ-
δοθὸς ἀδελφὸν τῶν γεωργῶν εἰς τὴν ἐκ-
τενὴ καλλιέργειαν ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐλ-
δοθὴ ἀναμείνῃ ἡ ἑλκὴ μας Ἐθνικῆς Οἰ-
κονομίας.

Πρᾶξις να διολογηθῇ εἰς μὲ τῆς

[illegible]

το μεταξὺ ἐνός minimum καὶ ἐνός maximum ὁλόν, ἐνὸς τῶν ὁλοῶν γίνεται ἡ δικαιοδοσία εὐδικῆς. Ἐπιπο-
λίτις, ὅσον διὰ τὴν ἀποδοξίαν. Ἐλλοιπὴ
θρησκείαν διανοεῖται τὸ παρῆρ ἐπὶ τὸ
ἐμπόδιον τὰ εἰδη τῶν ὁμοειρητῶν ἐν
ταύτῃ, τὸ ὅστιον τὸν ἡσθητικὸν ποσοτῶς

[illegible][illegible]

ΑΙΔΩΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ
 «Ὁ ὁδοεὶς τῶν
 δὲς Ἀστυνομίας
 ἐν βασιλείᾳ τῆς
 ἀναστάσεως, τῆς ἀρχαίας
 κέντρων εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων
 τῆς Χωρεφλίας περιφορῆς
 τοῦτο εἶναι τὸν ἀρχαίον τὴν προση-
 ρισμὸν, τῆς ἀρχαίας τῆς παλαιότητος
 Ἀλλὰ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τῆς ἀναστάσεως
 τοῦτο. Ἐκείνῳ, τὸ ὅτι οὐκ ἐπὶ ἀλλὰ
 εἶναι ναὶ ὁδὸν εἰς ἀναστάσεως ἀναστάσεως
 βολὴν μὴ ἀρχαίαν ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τῇ
 τῆς ἀναστάσεως ἀναστάσεως. Ἡ καὶ
 τὴν κυβερνήτην ἀναστάσεως τοῦτο μὴ
 εἶναι ἀναστάσεως ἀναστάσεως
 Εἰς τὴν ἀναστάσεως

της προσηλυτισίας του εθνικού λαού. Αναγνωρίζοντας ότι ταυτόχρονα παύει να υπάρχει ο λόγος, ξεβάζοντας και άσπεκτο, είνε αδύνατον ν' αραξοκοπη μιν επί τη δήλοισι του φορολογικού ποσού του εισοδηματίου τού. Διά το προτέριον της προσηλυτισμένης προσηλίστην τον ποσοστόν έκδοτου κλίμακος επί της φορολογίας ταύτης διά της ετικητής άποτιμήσεως ός σημειώνω τεκμηρίω λόγους (the Eotopy, "Εκθ. Προβλ. Σελ. 26). Καί ό πρώτος όσον αναφέρει, είναι όσον αφορά τήν έκδοσιν κλίμακος διά τήν άποτιμήσιν έπιτηδείοις καί άποτέλει προσοχήν λίαν ήτις τολμάται από άπραγματίους έγγηγιούς εις τούς φορολογούμενους.

[illegible]

Εἶνε φυσικόν, ὅτι αἱ προτεινόμεναι τροποποιήσεις καὶ μεταβολαί εἰς τὴν μερῶν μὴ φορολογίαν δὲν θὰ ἐπιφέρουν τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα ἀπὸ τῶν πρώτων ἔτους. Οὕτῃ ἡ ἀπώτεια τῶν ὑποφαιδίων εἶνε δυνατόν να μεταβιῇ εἰς τοιοῦτάς εἰς ἐπιπτώσεις, οὕτε ἐὰν φορολογικὸν σύστημα δύνανται δὲν στηρίξαι ἐπὶ δημοτικῶν πόσων καὶ πωλητικῶν μεθόδων, δύνανται γ' ἀποδοῦν εἰσόντας. Εἶνε πιθανόν ἐπὶ τῶν

[illegible]

ρίς το έσπριον, πρέπει να γίνουν
 ημίστοιχοι με αυτό του κόστους, γιατί
 αυτό είναι ο κύριος επιταχυνόμενος
 (αποδοτικό Τ.Τ. Μ.).
 Γνωρίζουμε κάλλιστα ότι οι ποσο-
 τές δεν αποτελούν το έσπριον ή την
 τελείον. Δεν ήτο άλλος τε και ο σκο-
 πός τους. Αποτελούν απλώς
 καθ' ημάς, άναγινω γένεθαι, προς-
 παρόν άπο πρακτικής άποψεως να
 το ενοποιήσας ότι εύχρηστο και ήπιον
 έξελισσόμεν ήμισιόν εφ' όσον αληθεύει
 ή Κυβέρνησις είνε διατεθειμένη
 να παύσῃ είνε την γενικήν έργασίαν των α-
 γίων φορολογώσων κρατούντων.
 ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΩ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

o-
o-
e-
h-
o-
u-
u-
o-
o-
v-
u-
u-
m-
b-
ov
rat
u-
h-
e-
u-
o-

πα
 ἡ-
 ου
 οὔ
 κε-
 αὐ-
 σο-
 ται
 τε-
 σθ
 τό-

